

هوش مصنوعی؛ فرسودگی شغلی

نتایج پژوهش کنونی نشان داد، اولین نشانه‌های فرسودگی شغلی در افرادی نمایان می‌شود که بیشترین استقبال را از هوش مصنوعی دارند.

ایسنا/خراسان رضوی نتایج پژوهش کنونی نشان داد، اولین نشانه‌های فرسودگی شغلی در افرادی نمایان می‌شود که بیشترین استقبال را از هوش مصنوعی دارند. روایت آغواکننده فعلی در فرهنگ کاری این نیست که «هوش مصنوعی شما را بیکار می‌کند»، بلکه این است که «هوش مصنوعی شما را از کار زیاد نجات می‌دهد». تصویری که صنعت طی سه سال گذشته به میلیون‌ها کارمند نگران منتقل کرده است و کسانی که مشتاق هستند نیز آن را باور می‌کنند. هوش مصنوعی برخی مشاغل اداری را از بین خواهد برد، اما در بیشتر نقش‌های دیگر، یک ضریب توانایی است. با هوش مصنوعی شما به وکیل، مشاور، نویسنده، برنامه‌نویس یا تحلیل‌گر مالی کارآمدتر و غیرقابل جایگزین تبدیل می‌شوید و ابزارها برای شما کار می‌کنند، شما کمتر تلاش می‌کنید و همه برنده محسوب می‌شوید. نتایج پژوهش جدید منتشر شده در نشریه «هاروارد بیزنس ریویو» (Harvard Business Review) نشان داد که محققان این فرض را تا نتیجه واقعی‌اش دنبال کردند و آنچه یافتند، نه انقلاب بهره‌وری، بلکه خطر تبدیل شرکت‌ها به ماشین‌های فرسودگی شغلی است. محققان دانشگاه «برکلی کالیفرنیا» در بخشی از تحقیق خود، هشت ماه را در شرکت فناوری ۲۰۰ نفره گذراندند و مشاهده کردند، هنگامی که کارکنان به طور واقعی از هوش مصنوعی استفاده می‌کنند چه اتفاقی می‌افتد. در بیش از ۴۰ مصاحبه مفصل و دقیق با کارکنان مشخص شد، این افراد در شرکت خود تحت فشار نبودند و هیچ‌کس مجبور به رسیدن به اهداف جدید نشده بود اما افراد شروع به انجام کارهای بیشتر کرده بودند زیرا ابزارها این کارها را برای آنان قابل انجام کردند اما افراد چون می‌توانستند این کارها را انجام دهند، کار به زمان ناهار و شب‌ها هم سرایت کرد. فهرست کارهای کارکنان با هوش مصنوعی بیشتر شده بود و همچنان ادامه داشت. یکی از مهندسان گفت: فکر می‌کردی چون با هوش مصنوعی می‌توانی کارآمدتر عمل کنی، زمان صرفه‌جویی می‌شود و کمتر کار می‌کنی اما در واقع، کمتر کار نمی‌کنی، همان مقدار یا حتی بیشتر کار می‌کنی. در انجمن فناوری «هکر نیوز» (Hacker News)، یکی از کاربران تجربه مشابهی داشت و در این مورد اظهار کرد: من این مورد را حس می‌کنم؛ از وقتی گروه من به سبک کار با هوش مصنوعی برای همه چیز روی آورده، انتظارات و استرس سه برابر شده اما بهره‌وری واقعی شاید فقط ۱۰ درصد افزایش داشته است. احساس می‌کنم مدیران فشار زیادی روی همه کارکنان می‌آورند تا ثابت کنند سرمایه‌گذاری در هوش مصنوعی ارزشش را دارد و همه ما تحت فشاریم که این را نشان دهیم، بنابراین مجبوریم ساعت‌های طولانی‌تری کار کنیم. این موضوع هم جالب و هم هشداردهنده است. بحث درباره هوش مصنوعی و کار، همیشه روی یک سوال متوقف شده است که «آیا هوش مصنوعی مزایای واقعی دارد؟» اما تعداد کمی پرسیده‌اند که وقتی واقعی هستند، چه اتفاقی می‌افتد. این یافته‌های جدید پژوهشگران کاملاً جدید نیستند، نتایج پژوهش دیگری در تابستان گذشته نشان داد، برنامه‌نویسان باتجربه هنگام استفاده از ابزارهای هوش مصنوعی ۱۹ درصد طولانی‌تر روی کارها زمان گذاشته‌اند در حالی که فکر می‌کردند ۲۰ درصد سریع‌تر شده‌اند. همزمان، نتایج پژوهش دیگری نیز نشان داد که بهره‌وری واقعی هنگام استفاده از هوش مصنوعی در هزاران محل کار، فقط سه درصد صرفه‌جویی زمانی داشته و تاثیر قابل توجهی بر درآمد یا ساعات کاری نداشته است. سایت تک کرانچ گزارش کرد، تفاوت پژوهش کنونی این است که فرضیه توانمندسازی هوش مصنوعی را زیر سوال نمی‌برد بلکه آن را تایید می‌کند و سپس نشان می‌دهد که همه آن توانمندسازی به کجا می‌رسد. خستگی و فرسودگی فزاینده‌ای که موجب می‌شود ترک کار دشوارتر از همیشه به نظر برسد، به ویژه وقتی انتظارات سازمانی برای سرعت و پاسخگویی افزایش می‌یابد. صنعت پیش‌بینی کرده بود که کمک به کارکنان برای انجام کارهای بیشتر پاسخ همه مشکلات خواهد بود اما ممکن است این فقط شروع مشکلی کاملاً جدید باشد.